

Buletin legislativ

Aprilie 2012

Drept civil	1
Procedură civilă	4
Drept maritim	6
Protecția datelor cu caracter personal	8

Aprilie 2012

Buletin legislativ

Drept civil

Denumirea actului normativ	Legea nr. 60/2012 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil („ Legea nr. 60/2012 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255/17.04.2012
Intrare în vigoare	20 aprilie 2012
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">• Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil („O.U.G. nr. 79/2011”);• Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil („Legea de punere în aplicare a Codului civil”);• Legea nr. 287/2009 privind Codul civil („Codul civil”).
Dispoziții principale	<p>Legea nr. 60/2012 aduce câteva modificări Codului civil, Legii de punere în aplicare a Codului civil și altor acte normative aferente intrării în vigoare a acestora din urmă, dintre care le vom aminti mai jos pe cele mai importante.</p> <p>În primul rând, modificarea adusă Codului civil privește art. 658, referitoare la încetarea folosinței comune pentru părțile comune din clădirile cu mai multe etaje sau apartamente prin acordul tuturor proprietarilor, nu numai a două treimi din numărul acestora, astfel cum era reglementat în vechea formă a articolului. În plus, partea din imobil care rezultă din această operațiune se înscrie în mod corespunzător în cartea funciară.</p> <p>Modificările aduse Legii de punere în aplicare se împart în trei categorii:</p> <ul style="list-style-type: none">• modificări și precizări cu privire la <u>aplicarea în timp</u> a dispozițiilor Codului Civil:<ul style="list-style-type: none">- efectele accesunii sau a uzucapiunii;- constituirea și efectele drepturilor reale de garanție;- aplicarea dispozițiilor privitoare la punerea în întârziere doar în

- cazul obligațiilor născute după data intrării în vigoare a Codului civil;
- aplicarea dispozițiilor art. 2324 alin. (4) din Codul civil, cu privire la creanțe născute în legătură cu o anumită diviziune a patrimoniului, numai cu privire la drepturile și obligațiile născute după intrarea în vigoare a Codului civil.
 - precizări cu privire la interpretarea acordată anumitor dispoziții din noul Cod civil:
 - art. 627 Cod civil, privind subînțelegerea clauzei de inalienabilitate în cadrul antecontractelor având ca obiect transmiterea în viitor, prin încheierea de contracte, a dreptului de proprietate asupra unui bun mobil sau imobil;
 - înlocuirea termenului "comerciant" cu cel de "profesionist", în legislația privind protecția drepturilor consumatorilor;
 - posibilitatea efectuării formalităților de publicitate chiar în cazul existenței unui litigiu sau a înscrierii acestuia în registrele publice prevăzute de lege;
 - răspunderea pentru prejudiciul suportat în cazul nulității contractului încheiat în formă autentică poate fi angajată numai în limita prejudiciului nereparat prin anularea sau constatarea nulității contractului ce a fost dispusă prin hotărâre judecătorească definitivă;
 - clauza exoneratoare de răspundere prevăzută la art. 1363 din Codul civil privitoare la divulgarea secretului comercial sau profesional de care sunt ținute profesioniștii se aplică atât în cazul răspunderii delictuale pentru fapta proprie, cât și în cazul răspunderii contractuale (deși aceasta este prevăzută doar în cadrul secțiunii a 3-a Răspunderea pentru fapta proprie);
 - actele de dispoziție cu privire la bunul ipotecat, încheiate în condițiile art. 2393 din Codul civil (respectiv în cursul obișnuit al activității unei întreprinderi), sunt anulabile la cererea creditorului ipotecar numai atunci când produsele bunului ipotecat nu pot fi urmărite de către creditorul ipotecar cu același rang ca și ipoteca inițială. Cu toate acestea, creditorul ipotecar nu poate obține anularea acestor acte în cazul în care le-a

aprobat expres sau tacit;

- în sensul art. 2428 alin. (2) lit. f) din Codul civil, ipoteca se va radia din cartea funciară și în baza unei declarații scrise a creditorului ipotecar. În cazul în care mai mulți creditori sunt beneficiarii unei ipoteci cu privire la bunul în cauză, declarația de radiere nu va aduce atingere drepturilor celorlalți creditori ipotecari. Declarația de radiere se poate face sub forma unui înscris autentic notarial;
 - dispozițiile art. 2539 alin. (2) teza a II-a din Codul civil (cu privire la întreruperea prescripției în cazul introducerii unei cereri de chemare în judecată sau de arbitrare în 6 luni de la data când hotărârea de respingere sau anulare a rămas definitivă) sunt aplicabile inclusiv în cazul în care prin hotărârea rămasă definitivă s-a luat act de renunțarea la judecată ori s-a constatat perimarea;
 - în ceea ce privește art. 2566 din Codul civil cu privire la prezumția efectuării în termen a actelor, această prezumție este aplicabilă și în situația în care înscrisurile au fost predate prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau telegrafic ori la un serviciu de curierat rapid sau la un serviciu specializat de comunicare, înființate potrivit legii.
- totodată, se aduc clarificări cu privire la instanțele competente în diferite cazuri, cum ar fi executarea silită a ipotecilor sau măsurile de plasament sau numire a unui curator special.

De asemenea, au fost redenumite avizele ce se înscriu în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, respectiv s-a modificat procedura înscrierii și atribuțiile Autorității de Supraveghere a Arhivei. În acest context, trebuie menționate clarificările aduse publicității ipoteci asupra conturilor prin controlul asupra acestora, reglementată în Codul civil în art. 2410 și 2426. Astfel, controlul asupra contului satisface cerința publicității ipoteci mobiliare numai prin înscrierea ipoteci mobiliare în Arhivă. În cazul ipotecilor mobiliare pentru care publicitatea se realizează prin control asupra contului, prioritatea menționată de art. 2426 din Codul civil este conferită numai acelei ipoteci mobiliare care a îndeplinit și formalitățile de publicitate la Arhivă.

Art. 54 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 s-a modificat în

sensul reglementării posibilității de încetare a valabilității extrasului de autentificare solicitat de notar la întocmirea unui act prin care se transmite, se modifică, se constituie sau se stinge un drept real imobiliar, dacă: (i) notarul public solicită acest lucru înainte de împlinirea termenului său de valabilitate de 10 zile; (ii) notarul a renunțat la încheierea actului pentru care solicitase extrasul; sau (iii) actul a fost încheiat. Totodată, s-a micșorat termenul în care este interzisă eliberarea unui nou extras de carte funciara pentru autentificare de la 5 zile la 3 zile lucrătoare de la expirarea valabilității extrasului eliberat anterior.

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.ro

Procedură civilă

Denumirea deciziei

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5/12.03.2012 pentru soluționarea recursurilor în interesul legii cu privire la:

- interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 4042 alin. (3) C.pr.civ., referitor la instanța competentă să soluționeze cererea de întoarcere a executării silite;
- calea de atac care se poate exercita împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în soluționarea cererilor având ca obiect întoarcerea executării silite, formulate în temeiul dispozițiilor art. 4042 alin. (3) C.pr.civ. („Decizia nr. 5/2012”).

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251/13.04.2012

Dispoziții principale

Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită cu soluționarea dosarului nr. 4/2012 având ca obiect recursurile în interesul legii promovate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați cu privire la practica judecătorească neunitară în ceea ce privește interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 404² alin. (3) C.pr.civ., cu referire la instanța competentă să soluționeze întoarcerea executării silite și la calea de atac care se poate exercita împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în soluționarea unor astfel de cereri.

Astfel, în urma verificării jurisprudenței la nivelul țării, s-a constatat că nu există o practică unitară în ceea ce privește instanța competentă să soluționeze cererea de întoarcere a executării silite, existând trei orientări jurisprudențiale diferite:

- într-o primă opinie, instanța competentă să soluționeze cererea de întoarcere a executării silite ar fi instanța care a soluționat în fond litigiul în care au fost pronunțate hotărârile a căror desființare justifică

întoarcerea executării silite, stabilită conform dispozițiilor art. 1-19 C.pr.civ. sau desemnată printr-o lege specială, în raport cu natura juridică a litigiului și, respectiv, cu elementele acțiunii civile (obiect, părți, cauză);

- potrivit celei de-a doua opinii, instanța competentă să soluționeze cererea de întoarcere a executării silite ar trebui stabilită avându-se în vedere doar criteriul valoric al obiectului litigiului;
- potrivit celei de-a treia opinii, instanța competentă să soluționeze cererea de întoarcere a executării silite ar fi judecătoria, ca instanță de executare.

În ceea ce privește calea de atac care se poate exercita împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în soluționarea cererilor având ca obiect întoarcerea executării silite, formulate în temeiul art. 4042 alin. (3) C.pr.civ., în urma verificării jurisprudenței naționale, s-a constatat că există două orientări jurisprudențiale:

- o primă orientare conform căreia hotărârile judecătorești pronunțate în cauzele având ca obiect întoarcerea executării silite, în condițiile prevăzute de art. 4042 alin. (3) C.pr.civ., ar fi supuse acelorași căi de atac prevăzute pentru hotărârile ce soluționează fondul cauzei;
- o a doua orientare conform căreia împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în materia întoarcerii executării silite s-ar putea exercita numai calea de atac a recursului, în conformitate cu dispozițiile art. 402 alin. (2) C.pr.civ., cu excepțiile prevăzute de această normă.

Opinia procurorului general a fost în sensul că instanța competentă să soluționeze cererea de întoarcere a executării silite este instanța de executare, respectiv judecătoria, iar calea de atac care se poate exercita împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în soluționarea acestor cereri este recursul. Raportul asupra recursurilor în interesul legii întocmit conform art. 330⁶ C.pr.civ. a susținut ca fiind corectă aceeași interpretare.

Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați și a stabilit că:

- în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 404² alin. (3) C.pr.civ., instanța judecătorească competentă potrivit legii să soluționeze cererea de întoarcere a executării silite prin restabilirea situației

anterioare este instanța de executare, respectiv judecătoria;

- hotărârea judecătorească pronunțată este supusă căii de atac a recursului.

Potrivit dispozițiilor art. 3307 alin. (4) C.pr.civ., „(d)ezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

Autor

dragos.calina@tuca.ro

Drept maritim

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2012 privind asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime („**O.U.G. nr. 9/2012**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231/06.04.2012

Intrare în vigoare

6 aprilie 2012

Legături cu alte acte normative

Hotărârea Guvernului nr. 811/2010 privind controlul statului portului (“H.G. nr. 811/2010”)

Legături cu legislația comunitară

- Directiva 2009/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime („**Directiva 2009/20/CE**”);
- Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului („**Directiva 2009/16/CE**”).

Obiect și domeniu de aplicare

Dispoziții principale

O.U.G. nr. 9/2012 transpune în dreptul intern prevederile Directivei 2009/20/CE și reglementează obligația proprietarilor de nave cu un tonaj brut mai mare sau egal cu 300 și care (i) arborează pavilionul român, (ii) arborează pavilionul unui alt stat, atunci când intră într-un port românesc sau (iii) care operează în marea teritorială a României, fără a intra în vreun port românesc, de a încheia contracte de asigurare în ceea ce privește creanțele maritime.

O.U.G. nr. 9/2012 nu se aplică navelor militare, navelor militare auxiliare sau altor nave deținute de un stat sau exploatare de către acesta și utilizate pentru un serviciu public necomercial.

Dovada existenței asigurării

Dovada asigurării prevăzute de O.U.G. nr. 9/2012 se va face prin unul sau mai multe certificate eliberate de furnizorul acestora care trebuie să cuprindă cel puțin

următoarele:

- numele navei, numărul IMO de identificare a navei și portul de înmatriculare;
- numele și sediul principal al proprietarului navei;
- tipul și durata asigurării;
- numele și sediul principal al furnizorului asigurării și, dacă este cazul, sediul la care a fost încheiată asigurarea.

Odată cu transpunerea Directivei 2009/20/CE prin O.U.G. nr. 9/2012, inspecția navelor care fac escală într-un port românesc sau care operează în marea teritorială a României fără a intra în vreun port românesc, efectuată în conformitate cu Directiva 2009/16/CE transpusă prin H.G. nr. 811/2010 va cuprinde și verificarea existenței la bordul navei a certificatelor de asigurare, precum și a valabilității acestora.

Consecințele absenței certificatelor de asigurare sau deținerii unor certificate de asigurare care nu mai sunt valabile

În cazul în care certificatele de asigurare nu se află la bordul navei sau nu mai sunt valabile, Autoritatea Navală Română („ANR”) este autorizată să procedeze la următoarele: (a) expulzarea navei, (b) refuzul accesului în porturi, (c) aplicarea comandantului navei a unei amenzi cuprinse între 10.000 lei și 50.000 lei.

Expulzarea navei

ANR va lua decizia de expulzare în cazul în care până la expirarea unui termen de 72 de ore lucrătoare acordat în vederea remedierii situației sau, până la plecarea navei, dacă aceasta are loc înainte de expirarea termenului menționat anterior, proprietarul navei nu prezintă certificatele de asigurare cerute. Decizia de expulzare se execută, de regulă, imediat după luarea la cunoștință de către comandantul navei respective.

Totuși, în cazul în care deficiențele constatate la navă în timpul controlului acesteia de către statul portului prezintă un pericol clar pentru siguranța navigației, sănătate sau mediu, ANR poate amâna executarea deciziei de expulzare până când stabilește că nava poate naviga fără riscuri majore pentru siguranța și sănătatea pasagerilor și a echipajului, pentru siguranța altor nave și pentru mediul marin.

Potrivit O.U.G. nr. 9/2012, ANR va comunica imediat decizia de expulzare,

împreună cu raportul de inspecție, după cum urmează:

- statului de pavilion al navei respective;
- Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, pentru notificarea Comisiei Europene;
- tuturor celorlalte state membre ale Spațiului Economic European.

Refuzul accesului în porturi

Refuzul accesului în orice port și a operării în orice loc din marea teritorială a României li se va aplica următoarelor două categorii de nave: (i) pentru care ANR a emis decizii de expulzare sau (ii) referitor la care ANR a primit notificări din partea autorităților competente ale altor state membre ale Spațiului Economic European privind emiterea unor decizii de expulzare.

Refuzul accesului se va menține până la data primirii de către ANR a notificării din partea proprietarului navei privind obținerea certificatelor de asigurare în discuție.

Autor

cornelia.tabirta@tuca.ro

Protecția datelor cu caracter personal

1. Modificări aduse actului normativ principal în materia prelucrării datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice

Denumirea actului normativ	Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 13/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice („O.U.G. nr. 13/2012”)
Publicare	Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 277/26.04.2012
Intrare în vigoare	26 aprilie 2012
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">• Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice („Legea nr. 506/2004”);• Legea nr. 677/2004 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.
Legături cu legislația	<ul style="list-style-type: none">• Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25

comunitară

noiembrie 2009 de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice („**Directiva 2009/136/CE**”);

- Directiva 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice;
- Regulamentul (CE) nr. 2.006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului.

Dispoziții principale

În preambulul O.U.G. nr. 13/2012 se menționează că necesitatea acestei reglementări a fost dictată de faptul că prin scisoarea de punere în întârziere din data de 18 iulie 2011 (Cauza 2011/0939), Comisia Europeană atrage atenția asupra faptului că autoritățile române nu au transpus în legislația națională prevederile directivelor europene privind protecția datelor cu caracter personal în contextul prelucrării acestora prin intermediul rețelelor și serviciilor de comunicații electronice.

Prin urmare, modificările aduse Legii nr. 506/2004 prin O.U.G. nr. 13/2012 sunt menite tocmai să realizeze această armonizare cu reglementările europene și să evite sesizarea CJUE cu o acțiune în constatarea încălcării obligațiilor care îi revin României în temeiul art. 258 și 260 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene.

Fără a intra în detaliile tuturor modificărilor aduse de O.U.G. nr. 13/2012 precizăm că acestea reprezintă o transpunere cvasi-fidelă a dispozițiilor Directivei 2009/136/CE, principalele elemente de noutate aduse prin O.U.G. nr. 13/2012 fiind menționate în cele ce urmează.

Dispoziții referitoare la măsurile de securitate

O.U.G. nr. 13/2012 stabilește standardele minime pe care trebuie acestea să le respecte măsurile tehnice de protecție implementate de furnizorii de servicii de comunicații publice. Totodată, furnizorilor de servicii de comunicații le sunt impuse o serie de obligații de notificare a persoanelor vizate și a autorității de control (*i.e.* ANSPDCP) în legătură cu încălcarea securității datelor cu caracter personal. Actul normativ stabilește conținutul minim al notificărilor către persoana vizată și către autoritatea de control. În acest sens, notificarea către persoana vizată va conține cel puțin o descriere a naturii încălcării securității datelor cu caracter personal și punctele de contact ale furnizorului unde pot fi obținute mai multe informații și o recomandare cu privire la măsurile de atenuare

a posibilelor efecte negative ale încălcării. În timp ce notificarea către autoritatea de control va conține, pe lângă elementele de mai sus, și o descriere a consecințelor încălcării securității datelor cu caracter personal, precum și a măsurilor propuse sau adoptate de furnizor în vederea remedierii acestora.

Furnizorii au obligația de a păstra o evidență a tuturor încălcărilor securității datelor cu caracter personal, care trebuie să cuprindă o descriere a situației în care a avut loc încălcarea, a efectelor acesteia și a măsurilor de remediere întreprinse.

Dispoziții privind informarea adecvată și consimțământul persoanelor vizate cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal

O.U.G. nr. 13/2012 stabilește că informarea persoanelor vizate în vederea obținerii consimțământului acestora trebuie să fie expuse într-un limbaj ușor de înțeles și să fie ușor accesibile abonatului sau utilizatorului și să includă mențiuni cu privire la scopul prelucrării acestora. Totodată, actul normativ stabilește că, în cazul în care furnizorul permite unor terți stocarea sau accesul la informații stocate în echipamentul terminal al abonatului ori utilizatorului, va include scopul general al procesării acestor informații de către terți și modul în care abonatul sau utilizatorul poate folosi setările aplicației de navigare pe internet ori alte tehnologii similare pentru a șterge informațiile stocate sau pentru a refuza accesul terților la aceste informații.

O.U.G. nr. 13/2012 introduce în mod expres posibilitatea ca acordul cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal să poată fi dat și prin utilizarea setărilor aplicației de navigare pe internet sau a altor tehnologii similare prin intermediul cărora se poate considera că abonatul ori utilizatorul și-a exprimat acordul (deși un astfel de consimțământ era în mod implicit acceptat chiar și anterior acestei reglementări).

Prezentul act normativ conține o serie de nuanțări în ceea ce privește datele cu caracter personal incluse în registrele de abonați. Astfel, se prevede în mod expres dreptul abonaților ca datele cu caracter personal ale acestora să fie incluse în toate registrele publice ale abonaților, în formă scrisă sau electronică. De asemenea, persoanele vizate au dreptul de a se opune includerii datelor lor personale în asemenea registre, fiind totodată reglementat un termen de decădere în interiorul căruia persoana vizată poate să-și exercite acest drept de opoziție.

Controlul respectării prevederilor legale și sancțiunile aplicabile

Principalele atribuții privind controlul și sancționarea încălcării prevederilor din

Legea nr. 504/2006 au fost transferate de la Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații („ANRC”) către Autoritatea pentru Supravegherea Datelor cu Caracter Personal („ANSPDCP”), ca autoritate cu competențe generale în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal.

Ca un element de noutate al regimului sancționator, O.U.G. nr. 13/2012 introduce posibilitatea ANSPDCP de aplica amenzi cominatorii pe zi de întârziere, în cuantum de până la 5.000 lei, pentru a determina furnizorii să se supună măsurilor dispuse de ANSPDCP cu privire la notificarea persoanelor vizate în legătură cu încălcarea securității datelor cu caracter personal.

Aplicarea amenzilor cominatorii pe zi de întârziere se face prin proces-verbal încheiat de personalul împuternicit în acest scop al ANSPDCP. Aceste procese-verbale constituie titluri executorii.

2. Decizie a autorității de supraveghere privind stabilirea cazurilor în care nu este necesară notificarea prelucrării unor date cu caracter personal

Decizia președintelui Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal („ANSPDCP”) nr. 23/2012 privind stabilirea cazurilor în care nu este necesară notificarea prelucrării unor date cu caracter personal („**Decizia ANSPDCP nr. 23/2012**”)

Denumirea actului normativ

Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 216/02.04.2012

2 aprilie 2012

Publicație

Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date („**Legea nr. 677/2001**”)

Intrare în vigoare

Decizia ANSPDCP nr. 23/2012 stabilește nouă cazuri în care nu este necesară notificarea prelucrării unor date cu caracter personal, după cum urmează:

Dispoziții principale

- când prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată de persoanele fizice sau de entitățile private care desfășoară o activitate independentă, autorizată în baza unei legi speciale, în scopul îndeplinirii atribuțiilor lor legale;
- când prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată în scopul gestionării bazei de date deținute de Arhivele Naționale;
- când prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată în scopul împrumuturilor de cărți, opere cinematografice, artistice, alte opere audiovizuale, precum și de reproduceri ale acestora de către entitățile

de drept public și privat;

- când prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată de autoritatea judecătorească în scopul îndeplinirii atribuțiilor sale legale, altele decât cele prevăzute la art. 2 alin. (5) din Legea nr. 677/2001; art. 2 alin. (5) din Legea nr. 677/2001 se referă la prelucrările și transferul de date cu caracter personal, efectuate în cadrul activităților de prevenire, cercetare și reprimare a infracțiunilor și de menținere a ordinii publice, precum și în cadrul altor activități desfășurate în domeniul dreptului penal;
- când prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată de autoritățile administrației publice locale, precum și de autoritățile administrației publice de la nivel județean și al municipiului București, în scopul îndeplinirii atribuțiilor lor legale;
- când prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată în scopul intermedierei tranzacțiilor imobiliare;
- când prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la propriii membri este efectuată de partidele politice, cu condiția ca datele să nu fie dezvăluite unor terți fără consimțământul persoanei vizate.

Diferite prevederi ale Deciziei președintelui ANSPDCP nr. 91/2006 privind cazurile în care este permisă notificarea simplificată a prelucrării datelor cu caracter personal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654/28.07.2006.

sergiu.cretu@tuca.ro

Autor

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator coordonator (cristian.radu@tuca.ro)